

Bruksela, dnia 20 grudnia 2010 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 93/2010

Postępowania podjęte przez Komisję Europejską ws. naruszenia lub niewdrożenia przez Polskę przepisów UE listopad 2010

1. OCHRONA ŚRODOWISKA - Estonia i Polska przed Trybunałem z powodu niewdrożenia przepisów UE (infrastruktura danych przestrzennych)

Komisja Europejska pozwała Estonię i Polskę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z powodu niewprowadzenia prawodawstwa UE w zakresie ochrony środowiska. Pomimo wystosowania do obu wspomnianych państw uzasadnionych opinii w ramach trwających postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, do tej pory nie wprowadziły one do swoich krajowych porządków prawnych przepisów dotyczących infrastruktury danych przestrzennych. Termin wprowadzenia przepisów minął 15 maja 2009 r. Działając w oparciu o zalecenie komisarza ds. środowiska **Janeza Potočnika**, Komisja postanowiła zatem przekazać obie sprawy do Trybunału.

Zgodnie z przedmiotowym prawodawstwem państwa członkowskie musiały wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy w sprawie infrastruktury informacji przestrzennej w terminie do 15 maja 2009 r. Ponieważ Polska i Estonia nie dokonały pełnej transpozycji dyrektywy pomimo otrzymania uzasadnionej opinii, odpowiednio, w listopadzie 2009 r. oraz w styczniu 2010 r., Komisja przekazuje obie sprawy do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Celem dyrektywy 2007/2/WE ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) jest ułatwienie dostępu do danych przestrzennych związanych ze środowiskiem oraz ułatwienie ich wykorzystania. Organy publiczne muszą wspólnie korzystać z tego rodzaju danych w odniesieniu do wszystkich swoich zadań związanych z ochroną środowiska. Państwa członkowskie muszą dopilnować, aby wspólne korzystanie z danych odbywało się w praktyce bez przeszkód.

Dyrektywa dotyczy szerokiego zakresu danych przestrzennych, począwszy od podstawowych informacji geograficznych, obejmujących sieci transportowe i jednostki administracyjne, do kluczowych informacji z zakresu ochrony środowiska, takich jak dane dotyczące emisji, jakości środowiska czy lokalizacji terenów chronionych. Istotne znaczenie ma możliwość łączenia różnych typów danych w celu uzyskania jak

najlepszych informacji na temat sposobu poprawy ochrony społeczeństwa przed skutkami zmiany klimatu i zanieczyszczenia powietrza, jak również przed katastrofami naturalnymi i technologicznymi. Im lepsza jakość dostępnych informacji, tym bardziej efektywne pod względem kosztów mogą być środki podejmowane w celu ochrony środowiska.

- **Aktualne statystyki dotyczące postępowań w sprawie naruszenia przepisów znajdują się na stronie internetowej:**

http://ec.europa.eu/environment/legal/implementation_en.htm

2. OCHRONA ŚRODOWISKA - Polska przed Trybunałem za niezgodność z unijną dyrektywą dotyczącą ochrony przyrody (dyrektywa siedliskowa)

Komisja Europejska zamierza pozwać Polskę przed Europejski Trybunał Sprawiedliwości w związku z niewystarczającą transpozycją prawodawstwa w zakresie ochrony przyrody. Komisja jest szczególnie zaniepokojona przepisami w polskim prawodawstwie krajowym w zakresie odstępstw od ścisłej ochrony zapewnianej przez dyrektywę siedliskową. Zgodnie z zaleceniem komisarza ds. środowiska **Janeza Potočnika** sprawa zostanie skierowana do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Siedliska w Europie są chronione na mocy dyrektywy siedliskowej z 1992 r., która jest jednym z podstawowych aktów prawnych w dziedzinie ochrony środowiska. Komisja jest zaniepokojona brakiem transpozycji tej dyrektywy w Polsce, która z powodu niedostosowania prawa krajowego zostanie pozwana przed trybunał.

Komisja ma wątpliwości co do polskich przepisów dotyczących odstępstw od systemu ścisłej ochrony zapewnianego przez dyrektywę. Polskie prawo nie jest zgodne z dyrektywą w tym obszarze, a ponadto zawiera szereg dodatkowych odstępstw, które wyraźnie wykraczają poza intencje dyrektywy. Komisja sygnalizowała te niedociągnięcia w uzasadnionej opinii wystosowanej w styczniu tego roku. Następnie w marcu Polska zgodziła się na zmianę swojego prawa krajowego, lecz Komisja jest zaniepokojona faktem, że odpowiednie zmiany nie zostały jeszcze przyjęte. Dlatego też zamierza pozwać Polskę przed Europejski Trybunał Sprawiedliwości.

• Dyrektywa siedliskowa

Dyrektywa siedliskowa (92/43/EWG) jest jednym z podstawowych unijnych aktów prawnych w dziedzinie ochrony środowiska. Zapewnia ona ochronę różnorodności biologicznej poprzez zagwarantowanie właściwego stanu ochrony siedlisk, a tym samym ochrony dzikiej fauny i flory na terytorium Europy. Państwa członkowskie UE muszą przedstawiać sprawozdania na temat stanu tych siedlisk co sześć lat, co daje jasny obraz stanu przyrody w Europie.

Bieżące statystyki dotyczące postępowań w sprawie naruszenia przepisów znajdują się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/infringements/infringements_pl.htm

Więcej szczegółów na temat unijnych przepisów w zakresie ochrony środowiska znajduje się na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

3. OCHRONA ŚRODOWISKA - Komisja ponagła Polskę i Rumunię do przedłożenia planów gospodarowania wodami w dorzeczu

Komisja Europejska ponagła Polskę i Rumunię do wypełnienia zobowiązań w ramach prawodawstwa wodnego UE i przedłożenia swoich planów gospodarowania dorzeczami. Plany te są niezbędne dla osiągnięcia unijnego celu w zakresie „dobrego stanu” wód europejskich do 2015 r. Plany należało przyjąć najpóźniej w dniu 22 grudnia 2009 r. Zgodnie z zaleceniem komisarza ds. środowiska, **Janeza Potočnika**, do państw członkowskich kierowane są zatem uzasadnione opinie. Wobec braku zadowalających odpowiedzi ze strony powyższych państw członkowskich w ciągu dwóch miesięcy Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Dyrektywa 2000/60/WE ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej nakłada na państwa członkowskie obowiązek opublikowania planu gospodarowania wodami w każdym dorzeczu najpóźniej dziewięć lat po wejściu przepisów w życie. W odniesieniu do rzek międzynarodowych, państwa członkowskie, przez które te rzeki przepływają, muszą wspólnie opracować jeden międzynarodowy plan gospodarowania wodami w dorzeczu danej rzeki.

Ramowa dyrektywa wodna nakłada na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzenia konsultacji ze społeczeństwem i innymi zainteresowanymi stronami oraz opublikowania wstępnej wersji planów, do których można przedstawiać pisemne uwagi przez okres sześciu miesięcy. Ze względu na te wymogi publiczne konsultacje należało rozpocząć najpóźniej w grudniu 2008 r.

Pomimo faktu, że wiele państw członkowskich przedłożyło plany, Polska i Rumunia tego nie uczyniły. W państwach tych zakończono prowadzenie konsultacji.

Opóźnienie w przedłożeniu planów gospodarowania wodami w dorzeczach zagraża osiągnięciu celów dyrektywy. Dalsze opóźnienie będzie mieć negatywne skutki dla całościowego wdrożenia dyrektywy, ustanowienia środków działania i wreszcie poprawy stanu środowiska wodnego. Komisja wysłała zatem uzasadnione opinie do przedmiotowych państw członkowskich, wzywając do przyspieszenia procedur przyjmowania planów. Mają one dwa miesiące na spełnienie wymogów.

Rzeczniczka ministra środowiska Magdalena Sikorska poinformowała, że w kraju zostały opracowane plany dla obszarów dorzeczy Wisły, Odry, Łaby, Dunaju, Dniestru, Niemna, Pregoly, Świeżej, Jarft i Ucker. „Te plany zostały przygotowane przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem środowiska. Teraz czekają na zatwierdzenie przez Radę Ministrów” - podała.

„Polska informowała Komisję Europejską o trwającym procesie zatwierdzania planów. 22 marca - w terminie zgodnym z dyrektywą - został przekazany do Komisji raport dotyczący planów” - poinformowała rzeczniczka.

Pani Sikorska zaznaczyła, że w związku z powodziami, pojawiła się konieczność sporządzenia dodatkowej, niewymagalnej wprost przepisami dyrektywy dokumentacji. Chodzi o harmonogramy działań i analizę kosztów, co pozwoli na racjonalne skoordynowanie wydatków wynikających z realizacji Planów i usuwania skutków powodzi jednocześnie - zapewniła.

- **Przebieg procedury**

Ramowa dyrektywa wodna zobowiązuje państwa członkowskie do ochrony i poprawy stanu wszystkich części wód podziemnych i powierzchniowych (rzek, jezior, kanałów i wód przybrzeżnych), aby przywrócić ich dobry stan najpóźniej do 2015 r. Plany gospodarowania wodami w dorzeczu oferują wyczerpujący obraz najważniejszych problemów w każdym dorzeczu i powinny zawierać konkretne środki konieczne do osiągnięcia ustanowionych celów w zakresie jakości środowiska. Każde odstępstwo musi być należycie uzasadnione.

Dalsze informacje na temat etapu konsultacji i przyjmowania poszczególnych planów gospodarowania wodami w dorzeczu znajdują się na stronie:

http://ec.europa.eu/environment/water/participation/map_mc/map.htm

Więcej szczegółów na temat polityki wodnej można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/environment/water/index_en.htm

Bieżące statystyki dotyczące postępowań w sprawie naruszenia przepisów znajdują się na stronie: http://ec.europa.eu/community_law/infringements/infringements_en.htm

4. OCHRONA ŚRODOWISKA - Komisja zwraca się do czterech państw członkowskich o wdrożenie prawodawstwa UE w zakresie chemikaliów

Komisja Europejska zwróciła się do Finlandii, Niemiec, Polski i Portugalii o aktualizację ustawodawstwa w zakresie chemikaliów zgodnie z ostatnimi zmianami w przepisach unijnym. Państwa te nie zgłosiły środków transpozycji dyrektywy w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin. Ponadto Polska nie poinformowała Komisji o transpozycji prawodawstwa dotyczącego produktów biobójczych. Zgodnie z zaleceniem komisarza ds. środowiska **Janeza Potočnika** Komisja wysyła zatem uzasadnioną opinię. Cztery państwa członkowskie mają dwa miesiące na spełnienie wymogu. Jeżeli tego nie uczynią, Komisja może skierować sprawę do Trybunału Sprawiedliwości.

Dyrektywa [2008/112/WE](#) w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin zmienia szereg dyrektyw zawierających przepisy na temat klasyfikacji i oznakowania chemikaliów. Ma to wpływ na powiązane prawodawstwo dotyczące kosmetyków, zabawek, farb, lakierów, produktów do odnawiania pojazdów, samych pojazdów oraz sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Celem dyrektywy jest poprawa przekazywania informacji i stanu wiedzy pozwalająca na lepszą ochronę środowiska i zdrowia ludzi.

Państwa członkowskie muszą przyjąć i opublikować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania nowej dyrektywy do dnia 1 kwietnia 2010 r. Finlandia, Niemcy, Polska i Portugalia nie zgłosiły w odpowiednim czasie wszystkich

przepisów wykonawczych, w związku z czym Komisja wysłała do nich uzasadnioną opinię.

Uzasadnioną opinię wysłano również do Polski ze względu na brak transpozycji do prawa krajowego aktualnych przepisów dotyczących produktów biobójczych. Dyrektywą 2009/107/WE zmieniono dyrektywę dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych w odniesieniu do przedłużenia niektórych terminów. Polska powinna była dokonać transpozycji dyrektywy do prawa krajowego do 14 maja 2010 r. Nie przyjęto jednak przepisów w tej dziedzinie, w związku z czym Komisja wysłała do Polski uzasadnioną opinię.

- **Dodatkowe informacje dotyczące prawodawstwa w zakresie chemikaliów**

Uaktualniona dyrektywa jest wynikiem przyjęcia nowych przepisów dostosowujących unijny system klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji chemicznych i mieszanin do Globalnie Zharmonizowanego Systemu (GHS) ONZ. Nowy system umożliwi opisanie i oznakowanie zagrożeń w ten sam sposób na całym świecie. Przepisy systemu GHS uwzględniono w rozporządzeniu 1272/2008, które stopniowo zastępuje obecne przepisy dotyczące klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji chemicznych i mieszanin.

- **Dodatkowe informacje dotyczące uaktualnionego prawodawstwa w zakresie produktów biobójczych**

W nowej dyrektywie przedłużono termin oceny substancji aktywnych w produktach biobójczych obejmujących środki odkażające i owadobójcze. Substancje aktywne to substancje chemiczne lub mikroorganizmy, które oddziałują w określony sposób na szkodliwe organizmy. W 2000 r. rozpoczęto systematyczną analizę substancji aktywnych obecnych na rynku UE, która miała się zakończyć 14 maja 2010 r. Termin ten przesunięto na dzień 14 maja 2014 r. aby umożliwić zakończenie analizy.

- **Aktualne statystyki dotyczące postępowań w sprawie naruszenia przepisów znajdują się na stronie internetowej:**

http://ec.europa.eu/environment/legal/implementation_en.htm

5. OCHRONA ŚRODOWISKA - Komisja Europejska pozwała Polskę do Trybunału UE za niewdrożenie dyrektywy przeciwpowodziowej

Komisja Europejska zdecydowała o pozwaniu Polski do Trybunału Sprawiedliwości za brak wdrożenia unijnej dyrektywy z 2007 roku o zapobieganiu powodziom. Polska nie zgłosiła Komisji przyjęcia odpowiednich przepisów, mimo że w lipcu otrzymała uzasadnioną opinię w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Przepisy te należało wprowadzić do listopada 2009 r. Zgodnie z zaleceniem komisarza ds. środowiska **Janeza Potočnika** Komisja postanowiła zatem skierować sprawę do Trybunału.

W styczniu Komisja Europejska po raz pierwszy wysłała do Polski list z upomnieniem za brak informacji o wdrożeniu. W lipcu wystosowała kolejne, otwierając drugi etap procedury, tzw. uzasadnioną opinię, na którą Polska miała

odpowiedzieć w ciągu dwóch miesięcy. Kwestia opóźnień w transpozycji prawa unijnego przez państwa członkowskie ma dla Komisji priorytetowe znaczenie.

Choć termin wdrożenia dyrektywy do krajowego porządku prawnego minął, to na realizację podstawowych celów tego aktu prawnego Polska ma czas do lat 2011-15. Według resortu środowiska parlament w grudniu powinien zakończyć prace nad ustawą w tej sprawie.

Rzeczniczka resortu środowiska Magda Sikorska poinformowała, że zmiana ustawy Prawo wodne, wprowadzająca do polskiego prawa dyrektywę przeciwpowodziową jest na finalnym etapie prac sejmowych. „Prace nad projektem zmiany ustawy Prawo wodne powinny być zakończone przez Sejm RP w deklarowanym wcześniej terminie - grudzień 2010 r.” - podała.

Projekt zmiany ustawy, zatwierdzony przez rząd w sierpniu 2010 r., został przyjęty przez sejmową komisję ochrony środowiska 28 października. W dniu 24 listopada br. odbyło się drugie czytanie projektu. Rzeczniczka zaznaczyła, że Polska na bieżąco informuje Komisję Europejską o stopniu zaawansowania procesu wdrażania dyrektywy.

Sikorska podkreśliła, że opóźnienie we wprowadzeniu jej do polskiego prawa nie oznacza jednak niedotrzymania zapisanych w dyrektywie terminów realizacji poszczególnych zadań. „Polska, tak jak inne kraje członkowskie, będzie zobowiązana do przygotowania m.in. wstępnej oceny ryzyka powodziowego do 2011 r., map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego do 2013 r. oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym do 2015 r.” - poinformowała rzeczniczka resortu.

Oprócz prac legislacyjnych trwają już prace nad wykonaniem dyrektywy powodziowej. Pani Sikorska wyjaśniła, że mapy zagrożeń powodziowych i mapy ryzyka, do opracowania których zobowiązuje nas dyrektywa powodziowa, będą mogły powstać zgodnie z terminem wymaganym przez prawo UE. „Będzie to możliwe, gdyż zapewnione zostały środki na ich realizację - zabezpieczone w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka” - podała.

Przy wdrażaniu dyrektywy przeciwpowodziowej zostaną wykorzystane opracowywane od 2004 r. studia ochrony przeciwpowodziowej. „Wykonane dotąd mapy w wielu przypadkach posiadają standard zgodny ze standardem stawianym mapom zagrożenia powodziowego. Istnieje możliwość stosunkowo szybkiego i łatwego ich dostosowania do pełnego standardu map zagrożenia powodziowego” - zapewniła rzeczniczka.

„Obecnie obowiązujące studia ochrony przeciwpowodziowej są wykorzystywane w planach zagospodarowania przestrzennego i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego na poziomie lokalnym i regionalnym. W pasie Polski południowej studia te pokrywają gęstą sieć rzek na obszarze kraju o najwyższym zagrożeniu powodziowym” - podała Sikorska.

Dyrektywa 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim ma na celu ograniczenie ryzyka powodziowego, z którym wiąże się zagrożenie

zdrowia, środowiska naturalnego, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej, a także zarządzanie tym ryzykiem. Nakłada obowiązek określenia, jakie tereny na ich terytoriach są zagrożone powodzią. Na podstawie takich "map ryzyka" kraje będą musiały sporządzić plany działań, które mają odzwierciedlać ideę dyrektywy: zapobieganie, przygotowanie, ochrona.

Zgodnie z wymogami dyrektywy państwa członkowskie są zobowiązane do przeprowadzenia do 2011 r. wstępnej oceny ryzyka mającej wskazać dorzecza oraz związane z nimi obszary nadbrzeżne, na których występuje zagrożenie powodziowe. Następnie, do 2013 r., państwa członkowskie powinny sporządzić dla tych obszarów mapy ryzyka, a do 2015 r. ustanowić plany zarządzania ryzykiem powodziowym.

Mapy ryzyka mają służyć zapobieganiu, ochronie i gotowości do akcji ratunkowej.

Jej postanowienia była odpowiedzią na katastrofalne powodzie w dolinie Dunaju latem 2002 roku. Te wydarzenia pokazały, że w UE jest bardzo potrzebna ściślejsza współpraca w tej dziedzinie. Tym bardziej, że - jak ocenia KE - w kolejnych dziesięcioleciach można się spodziewać wzrostu ryzyka powodzi z powodu zmian klimatycznych, których skutkiem jest podniesienie się poziomu mórz i oceanów.

- **Informacje podstawowe**

Bieżące statystyki dotyczące postępowań w sprawie naruszenia przepisów znajdują się na stronie:

http://ec.europa.eu/environment/legal/implementation_en.htm

Więcej szczegółów na temat polityki wodnej można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/environment/water/index_en.htm

6. KLIMAT - Komisja wzywa siedem państw członkowskich do przyspieszenia procesu przyjmowania środków wdrażających unijne prawo w zakresie emisji pochodzących z lotnictwa

Komisja Europejska wezwała Cypr, Estonię, Francję, Grecję, Polskę, Słowację i Węgry, aby przyspieszyły proces przyjmowania przepisów i środków administracyjnych niezbędnych do włączenia lotnictwa do systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS). Do chwili obecnej państwa te nie dokonały transpozycji przepisów o EU ETS w lotnictwie do prawa krajowego. Na polecenie **Connie Hedegaard**, unijnej komisarz ds. działań w dziedzinie klimatu, Komisja przesyła uzasadnioną opinię do powyższych państw członkowskich. W razie niezastosowania się Komisja może przekazać sprawę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Zgodnie z dyrektywą 2008/101/WE państwa członkowskie powinny transponować przepisy ETS dotyczące lotnictwa do prawa krajowego przed dniem 2 lutego 2010 r. Państwa członkowskie zobowiązane są poinformować Komisję o przyjęciu niezbędnych środków wykonawczych.

Ponieważ Cypr, Estonia, Francja, Grecja, Polska, Słowacja i Węgry nie poinformowały Komisji o wszystkich niezbędnych środkach wykonawczych, dnia 25 marca 2010 r. wystosowała ona do tych państw wezwanie do usunięcia uchybienia.

Od tamtej pory Komisja otrzymała informacje, że we wszystkich siedmiu państwach prace legislacyjne są w toku, ale nie przyjęto jeszcze żadnych przepisów. W związku z tym Komisja przesyła zainteresowanym państwom członkowskim uzasadnioną opinię, wzywając do przyspieszenia procesu przyjmowania wszystkich niezbędnych krajowych przepisów wykonawczych.

- **Przebieg procedury**

Emisje gazów cieplarnianych powodowane przez światowe lotnictwo cywilne stale rosną: w Europie od 1990 r. ich poziom podwoił się. Przewiduje się, że nawet przy ambitnych planach ograniczenia zużycia paliwa lotniczego o 2% rocznie, w 2020 r. poziom emisji, za które odpowiada lotnictwo, będzie wyższy o około 70% w stosunku do poziomu z 2005 r., a do 2050 r. będzie to niewyobrażalne 300-600% więcej.

W celu ograniczenia oddziaływania lotnictwa na klimat Unia Europejska przyjęła przepisy włączające lotnictwo do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji z dniem 1 stycznia 2012 r. Odpowiednie warunki określono w dyrektywie 2008/101/WE. Unijny system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ruszył dnia 1 stycznia 2005 r. Początkowo EU ETS obejmował wyłącznie naziemne instalacje przemysłowe. Począwszy od 2012 r. działalność operatorów eksploatujących statki powietrzne obsługujące loty przylatujące do i odlatujące z unijnych portów lotniczych także będzie włączona do EU ETS. Przepisy obejmują 27 państw członkowskich UE i wkrótce zostaną rozszerzone na Norwegię, Islandię i Liechtenstein.

Dodatkowe informacje o włączeniu lotnictwa do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych znajdują się na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/environment/climat/aviation_en.htm

7. SPRAWY KONSUMENTÓW - Polska nie wdrożyła dyrektywy o kredycie konsumenckim

Siedem państw, w tym Polska, nie wdrożyło dyrektywy o kredycie konsumenckim, która ma zapewnić większą ochronę kredytobiorców i lepszy wybór konkurencyjnych ofert na rynku. Sejm pracuje nad dostosowaniem polskich przepisów do dyrektywy.

Chodzi o jedną z kluczowych dyrektyw rynku wewnętrznego, nad którą w Brukseli pracowano około pięciu lat. Dotyczy kredytów konsumenckich w wysokości od 200 do 75 tys. euro.

Kraje miały czas na jej wdrożenie do 11 czerwca 2010 roku. Siedem państw tego nie uczyniło. Dlatego Komisja wdrożyła w dniu 24 listopada br. drugi etap procedury. Oznacza to, że od tego czasu Polska oraz Belgia, Francja, Luksemburg, Holandia, Hiszpania i Szwecja mają dwa miesiące na przesłanie do KE wyjaśnień. Po tym czasie KE może pozwać kraj do Trybunału Sprawiedliwości UE.

Celem dyrektywy jest ułatwienie Europejczykom brania kredytów za granicą, w innym kraju UE, poprzez harmonizację przepisów na podzielonym wciąż na 27 segmentów rynku kredytów konsumenckich i wprowadzenie ujednoliconego formularza kredytowego, który pozwoli łatwo porównać propozycje poszczególnych banków.

Obecnie z powodu barier językowych i braku informacji konsumentom nadal trudno jest zaciągać kredyty w innym kraju członkowskim UE, by skorzystać z lepszej oferty. Decyduje się na to tylko 1 proc. obywateli UE.

Dyrektywa o kredycie konsumenckim ostatecznie została przyjęta w 2008 roku. Najbardziej sporna kwestia dyrektywy dotyczyła dodatkowych opłat za wcześniejszą spłatę kredytu. Dyrektywa przewiduje, że banki będą miały możliwość rekompensowania sobie w ten sposób wcześniejszej spłaty kredytu, ale tylko wtedy, kiedy suma przekracza 10 tys. euro.

Dyrektywa zapewnia też wysoki stopień ochrony kredytobiorców - jednolity w całej UE. W ciągu 14 dni będą się mogli oni bezkarnie wycofać z podpisanej umowy, nie ponosząc żadnych kosztów (obowiązuje oczywiście zwrot samej sumy kredytu). Obecnie w Polsce obowiązuje 10-dniowy termin wycofania się z podpisanej umowy. Zasadą na rynku kredytów konsumenckich ma być przejrzystość oferty. Wszystkie dane dotyczące kredytu będą musiały być podawane na ujednoliconym formularzu (tzw. Europejski Ujednolicony Formularz Kredytowy), który pozwoli łatwo porównać oferty banków, w tym zwłaszcza oprocentowanie i całkowite koszty kredytu.

Zgodnie z dyrektywą w reklamach kredytów będą musiały być podawane te same elementy oferty, by nie wprowadzać konsumentów w błąd.

Agnieszka Majchrzak z biura prasowego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformowała, że Urząd przygotował założenia do projektu ustawy o kredycie konsumenckim, a Rządowe Centrum Legislacji opracowało projekt. Rada Ministrów przyjęła go na posiedzeniu 26 października br. Projekt ma na celu wdrożenie do naszego porządku prawnego dyrektywy o kredycie konsumenckim - dodała pani Majchrzak.

Projekt trafił do Sejmu i został skierowany do Komisji Gospodarki.

**Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska¹**

¹ Na podstawie informacji PAP i Komisji Europejskiej